

CÂU CHUYỆN CÁI CẦU TIÊU

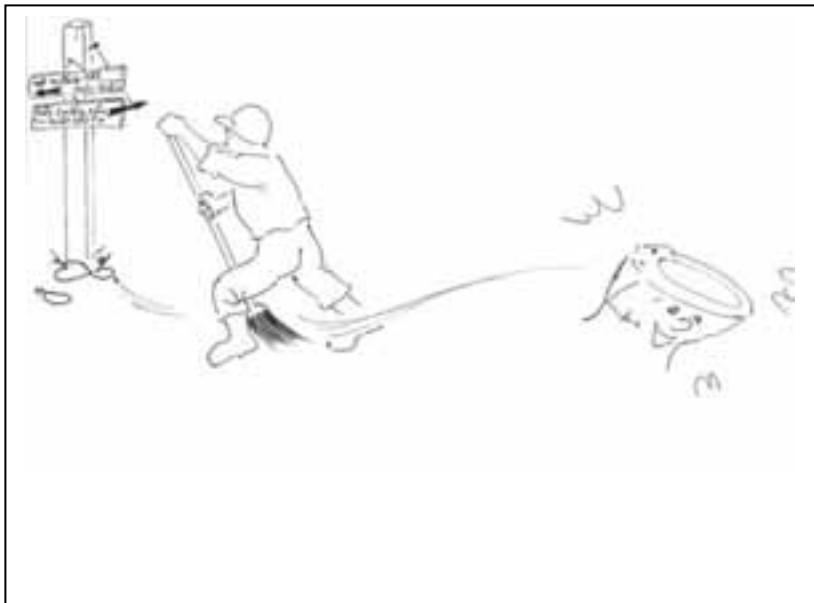
Chuyện và tranh
Dr. Châu Nhật Tân

Năm Sinh, nguyên thủy là một vùng đất sinh đen thui tại một khu chợ cá mà quanh năm suốt tháng luôn có mùi thum thum.

Nhưng có lẽ vì chỉ là một vùng đất sinh thiếu văn hóa, ủa quên! Thiếu sạch sẽ, cho nên hấn cầu trời để được trở nên đẹp đẽ, trắng trẻo, được ngự riêng biệt một nơi trong nhà mọi người và được con người coi trọng, chăm sóc giống như cái ... bàn thờ mà hấn thấy trong nhà ai cũng có.

Đồ con chó mất dạy!
Mày chọi cái gì lên đầu tao dạy

Có lẽ được trời thương, nên ... qua nhiều cuộc biến đổi của cục đất... í quên, của cuộc đất, và qua những qua những công trình chế tạo gì không biết, khiến cho miếng đất sinh đen xì, thum thum trong chợ cá năm nào nay được biến dạng y như nó mong mỏi. Năm Sinh nay đã trở thành Năm Cầu Tiêu.

Cũng như mọi thứ rác rưởi, báo lá cải, bụi bặm khác vào nhà người đều có riêng một chỗ để. Rác rưởi, báo lá cải thì vào thùng rác hoặc nằm một xó chợ bán ve chai. Còn chỗ của Năm Cầu Tiêu dĩ nhiên được đặt trong... cầu tiêu. Năm Cầu Tiêu đã thỏa mãn được nguyện vọng của mình, được mọi người lau chùi, để mắt đến mỗi khi họ cần.....

Nhưng chỉ cần trong chức năng của cái cầu tiêu.

Hu hu !
Chả quên giội cầu!

Khi cần xong thì người đi, để lại trên nó những đồ vật và mùi cũng không khác gì nguyên thủy của nó. Nó hận đời, oán người đã đôi xử bạc bèo không một chút tình với nó mà nhiều lúc nó muốn làm ông ..."trời" để thay đổi, để trừng phạt cõi đời này. Nó không bao giờ chịu nghĩ về nó: Đừng làm một cái cầu tiêu ! Và nó cũng không bao giờ hiểu được rằng: Con người chỉ cần cái cầu tiêu để giải quyết chuyện cá nhân của riêng mình. Xong thì thôi! Và vĩnh viễn không một ai có một chút tình cảm nào dành cho cái cầu tiêu cả ! Đừng làm cái cầu tiêu, cũng đừng làm cái hố rác để người đời ai muốn ném gì vào đầu mình cũng được cả. Phỉ báng, nói xấu, xuyên tạc, bôi bẩn... cũng không khác gì những phân và rác chỉ dùng để ném vào hố rác hoặc vào cái cầu tiêu. 20/9/2004